

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-328-0037

Dato:

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 178 af 9. februar
2007.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Birgitte Christensen

Spørgsmål: Vil ministeren redegøre for Østre Landsrets dom i sagen beskrevet i TfS.2003.659Ø (SKM2003.337.ØLR), samt oplyse hvorvidt Skatteministeriet fører retssager mod andre skatteydere med tilsvarende påstande, som dem Skatteministeriet led nederlag med ved den nævnte dom.

Svar: Jeg redegør gerne for SKM2003.337.ØLR. I sagen havde sagsøgeren i 1983 tegnet en forsikring mod tab af arbejdsevne. Spørgsmålet i sagen var, om udbetalinger fra denne forsikring i indkomståret 1997 skulle beskattes, eller de var skattefrie efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Sagsøgeren gjorde for landsretten først og fremmest gældende, at forsikringsydelseerne var blevet udbetalt som en skattefrie sumudbetaling af en ménerstatning.

I anden række gjorde sagsøgeren gældende, at pensionsbeskatningslovens § 53 A, som blev indført ved lov nr. 429 af 26. juni 1998, skulle finde anvendelse. Sagsøgeren gjorde i henhold til denne lovs ikrafttrædelsesbestemmelse gældende, at der efter den 18. februar 1992 var sket sådanne ændringer i forsikringsaftalen, at forsikringsaftalen måtte anses for nyttegnet. Begrundelsen var, at der skete ekstraordinære præmieforhøjelser, ændring af forsikringsvilkårene samt overdragelse af forsikringen til et andet forsikringsselskab og deraf følgende skifte i bonusgrundlaget.

Skatteministeriet var uenig i, at pensionsbeskatningsloven ikke skulle finde anvendelse og, at udbetalingerne skulle behandles som mén-godtgørelse i skattemæssig henseende. Skatteministeriet mente endvidere ikke, at pensionsbeskatningslovens § 53 A havde betydning for sagsøgerens skattemæssige stilling i 1997.

Skatteministeriet var som udgangspunkt enig i, at ændringer efter den 18. februar 1992 af en eksisterende forsikringsaftale fører til, at der foreligger en nyoprettet forsikring, der omfattes af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 53 A.

De ændringer af forsikringen, som var sket i den omtalte sag, var ifølge Skatteministeriet imidlertid ikke af en sådan karakter, at de medførte, at aftalen mellem forsikringsselskabet og sagsøger skulle anses for nyttegnet.

Østre Landsret gav ikke sagsøgeren medhold i, at ydelserne allerede var fritaget for beskatning efter reglerne for sumudbetaling af ménerstatning.

Østre Landsret afviste, at overdragelsen af forsikringen til et andet forsikringsselskab og ændringen af bonusgrundlaget medførte, at der forelå en ny aftale. Derimod fandt landsretten, at de øvrige ændringer af forsikringen udgjorde en sådan skærpelse, at fortsættelse af forsikringen måtte sidestilles med en nyttegning. Sagsøgeren skulle dermed ikke beskattes af de udbetalte forsikringsydelser, jf. pensionsbeskatningslovens § 53 A.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt Skatteministeriet fører retssager mod andre skatteydere med tilsvarende påstande som dem, som Skatteministeriet led nederlag med ved den nævnte dom, kan jeg indledningsvis generelt oplyse om ministeriets administration af retssager, at det er et overordnet princip, at retssagen skal finde en rigtig afgørelse på det tidligst mulige tidspunkt. Det er Skatteministeriets ønske, at en borger eller en virksomhed

ikke unødigt skal trækkes igennem en ofte langvarig retssag, hvis Skatteministeriet og Kammeradvokaten på forhånd er overbevist om, at Skatteministeriet ikke kan vinde sagen.

Kammeradvokaten vurderer løbende, om en retssag fortsat kan forventes at få et gunstigt resultat for Skatteministeriet. Hvis Kammeradvokaten finder, at en sag bør søges forligt, eller at der bør tages helt eller delvis bekræftende til genmæle, skal Kammeradvokaten afgive indstilling herom til Skatteministeriet.

Det sker således hvert år i en række retssager, at Skatteministeriet tager bekræftende til genmæle over for skatteyderens påstand. Det kan f.eks. skyldes, at der er kommet nye faktiske oplysninger frem under retssagen, der støtter det resultat, som skatteyderen finder er det rigtige.

Jeg kan oplyse om, at der verserer en retssag, hvor skatteyderen - i lighed med skatteyderen i sagen i SKM2003.337ØLR - gør gældende, at der er foretaget sådanne ændringer i hans ordning i perioden efter den 18. februar 1992, hvorfor de løbende udbetalinger, som den pågældende har krav på, påstås at være skattefrie. Efter ministeriets opfattelse har sagsøger dog ikke sandsynliggjort, at forsikringen, der blev oprettet den 19. maj 1989, er ændret senere, således at der kan siges at foreligge en nytægning, der kan bringe ordningen ind under pensionsbeskatningslovens § 53 A. Når det ikke er tilfældet, omfattes kravet på en løbende ydelse, der udbetales til den forsikrede, af pensionsbeskatningslovens § 20 og er indkomstskattepligtige for modtageren.